

ABSTRAKT

Východiska: Postoje pomáhajících pracovníků k pacientům se syndromem závislosti hrají v procesu léčby a uzdravy významnou roli, a to jak v léčbě závislosti jako takové, tak v léčbě přidružených onemocnění. Postoje jsou formovány řadou faktorů a jsou ovlivnitelné informačními a vzdělávacími intervencemi. Tato práce se zabývá mapováním postojů nelékařských zdravotnických pracovníků (NLZP) k závislým v České republice a vlivem edukační intervence na změnu těchto postojů.

Metodika: Byla provedena longitudinální intervenční studie, která sledovala postoje pracovníků před a po edukační intervenci na souboru 40 NLZP z různých pracovišť fakultní nemocnice. Intervence sestávala z kurzu v rozsahu 4 hodin. Hodnocení proběhlo 14 dnů před a 30 dnů po intervenci. Výzkum proběhl v období září–říjen 2022.

Výsledky: Postoje NLZP byly ambivalentní. Závislost na alkoholu považovali za nemoc s jejími multifaktoriálními příčinami, zároveň však jejich postoj byl stigmatizující a moralizující. Byly patrné negativní postoje k pacientům se závislostí na alkoholu v důsledku předchozích zkušeností nezasazených do širšího rámce. Intervence tyto postoje zlepšila. Došlo ke zlepšení zejména v oblastech chápání závislosti na alkoholu jako chronického recidivujícího onemocnění s náhledem na jeho příčiny, a především k oslabení stigmatizujících názorů a postojů.

Závěr: Ukázalo se, že edukace pozitivně ovlivnila postoje NLZP vůči pacientům závislým na alkoholu. Na základě výsledků práce se doporučuje zahrnout kurz se závislostní problematikou do povinného vzdělávání všech nelékařských zdravotnických pracovníků a zkvalitnit tak péči o pacienty se závislostí.